

22. april 2021

USA OG EU I KLIMAKAPLØB – MEN BEGGE FÅR SVÆRT VED AT NÅ MÅLENE

Analyse udarbejdet af
Cheføkonom Jens Hjarsbech

Partnerskab for Bæredygtig Globalisering

Axcelfuture, Carlsbergfondet, DSV Panalpina A/S, Grundfos, Landbrug & Fødevarer og Lundbeckfonden

AXCELFUTURE
ERHVERVSLIVETS TÆNKETANK

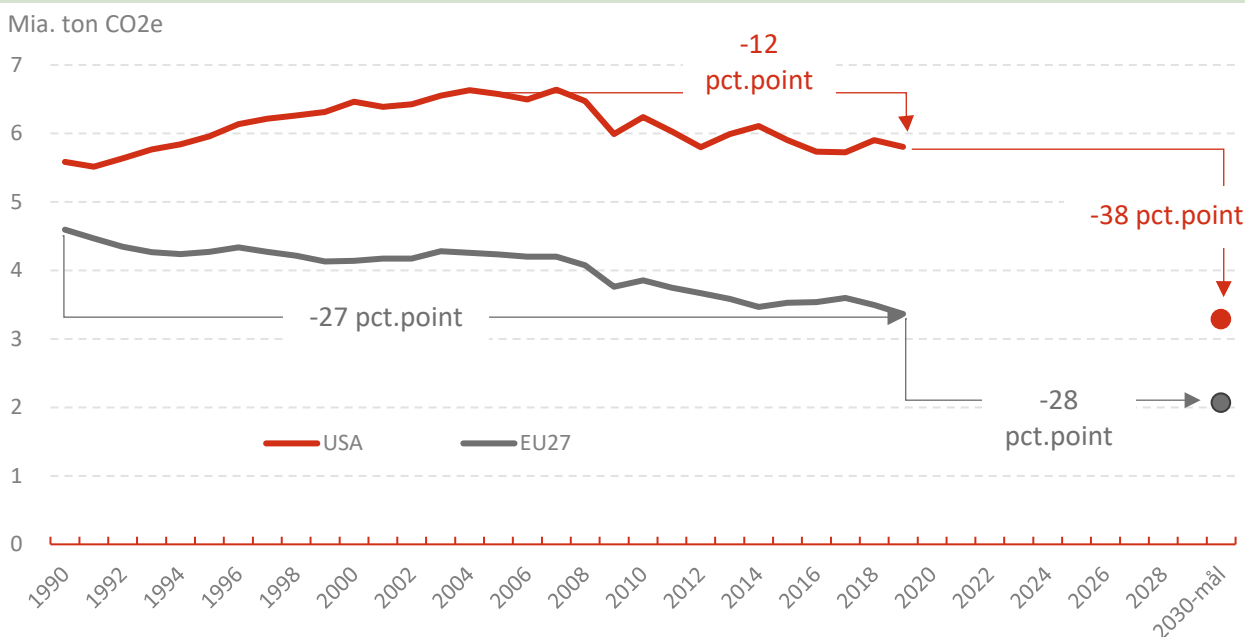
INDLEDNING

21. april kom der afgørende klimameldinger fra både EU og USA. I EU opnåede man enighed blandt EU-landene og Europa-Parlamentets forhandlere om en klimalov, [der øger målet for reduktioner af drivhusgasser i 2030 fra 40 pct. ift. 1990 til 55 pct.](#) I USA kom det frem, at [Joe Biden planlægger at næsten fordoble USA's målsætning](#), så målet bliver en halvering af udledningerne i 2030 set ift. 2005.

To af verdens største økonomier har med andre ord i den grad øget ambitionerne, og indledt hvad der minder om et klimakapløb til gavn for klimaet. Men det er ikke bare et kapløb mod hinanden men også mod tiden, for som vi viser i denne analyse, skal der på under 10 år ske et markant skift i reduktionshastighederne, hvis målene skal indfris.

USA har frem til 2019 reduceret drivhusgasudledningerne med 12 pct. ift. 2005. EU har reduceret med 27 pct. ift. 1990, jf. figur 1. Skal USA nå Bidens mål, skal udledningerne altså reduceres med yderligere 38 procentpoint fra 2019 til 2030. EU skal reducere udledningerne med yderligere 28 procentpoint, hvis det nye mål om 55 pct. reduktioner skal nås. Begge økonomier er dermed et godt stykke fra de nye mål.

FIGUR 1: REDUKTIONEN AF DRIVHUSGASSER SKAL OP I FART, HVIS DE NYE MÅL SKAL NÅS

Kilde: OECD frem til 2018. 2019 er estimeret ud fra [Inventory of U.S. Greenhouse Gas Emissions and Sinks | Greenhouse Gas \(GHG\) Emissions | US EPA](#) og [EU greenhouse gas emissions fell in 2019 to the lowest level \(europa.eu\)](#).

Note: Udledninger af drivhusgasser målt i CO2-ækvivalenter inkl. LULUCF

BEHOV FOR MANGEDOBLING AF REDUKTIONSHASTIGHEDERNE

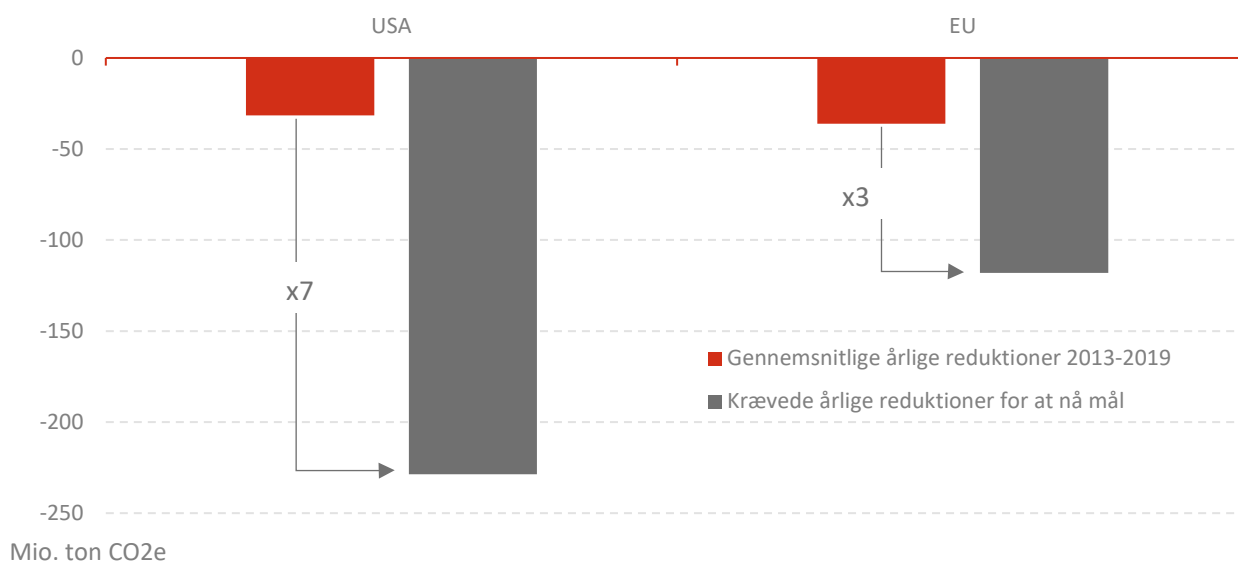

Det er dog værd at bemærke, at store dele af reduktionerne skete fra finanskrisens indtog i 2007/2008 og årene frem under lavkonjunkturen. Som det fremgår af Axcelfutures analyse [EU skal tredoble reduktionshastigheden for at nå sit nye CO2-mål](#), skete 12 procentpoint af EU's reduktion på 27 pct. i perioden 2008-2013. Tilsvarende skete 9 procentpoint ud af USA's reduktion på 12 pct. i perioden 2008-2013

Selvom verden netop har været i dyb krise pga. Coronapandemien, er der ikke udsigt til en længerevarende lavkonjunktur, der i sig selv vil dæmpe udledningerne. Skal vi vurdere i hvor høj grad, der er behov for at øge reduktionshastighederne, er det derfor rimeligt at tage udgangspunkt i reduktionerne siden 2013, hvor den globale økonomi har været ude af finanskrisen (og den efterfølgende europæiske gældskrise).

Fra 2013 til 2019 reducerede EU udledningerne med i gennemsnit 36 mio. ton CO₂-ækvivalenter årligt, mens USA reducerede med 31,5 mio. ton årligt. For at nå de nye mål er der dog behov for en årlig reduktion i EU på 118 mio. ton, mens der er behov for årlige reduktioner i USA på 229 mio. ton. Det svarer til, at EU skal tredoble reduktionshastigheden mens USA skal syvfoldige reduktionshastigheden, jf. figur 2.

FIGUR 2: EU SKAL TREDOBLE OG USA SKAL SYVDOBLE REDUKTIONSHASTIGHEDEN

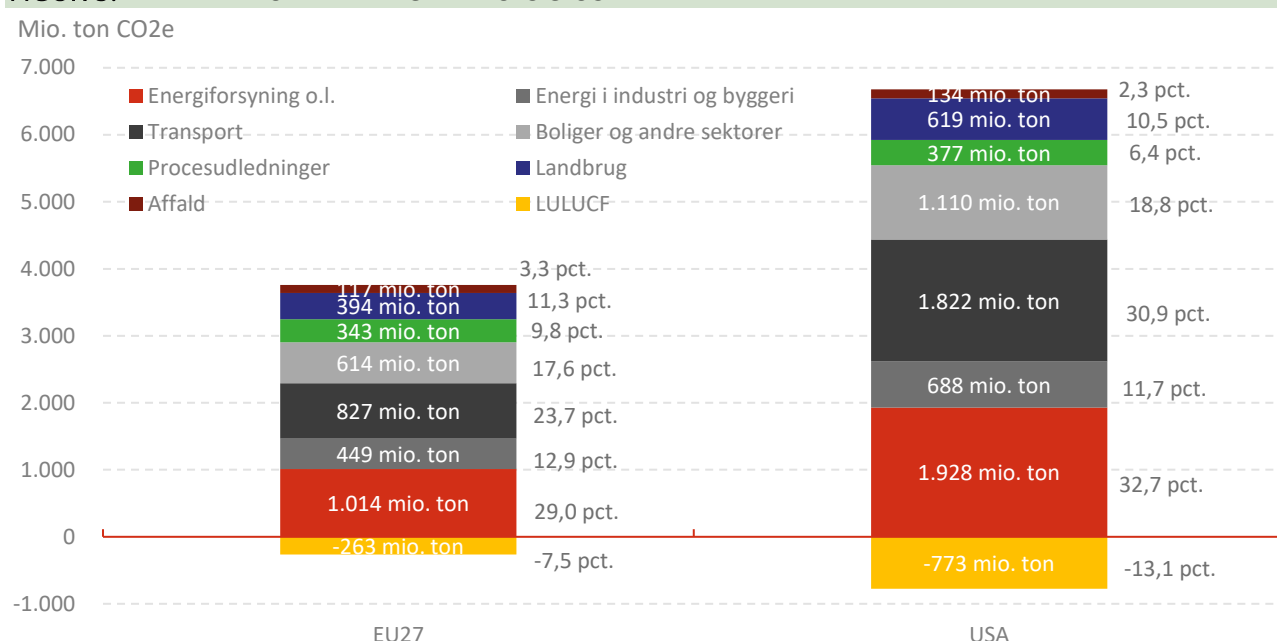
Kilde: Egne beregninger. OECD frem til 2018. 2019 er estimeret ud fra [Inventory of U.S. Greenhouse Gas Emissions and Sinks | Greenhouse Gas \(GHG\) Emissions | US EPA](#) og [EU greenhouse gas emissions fell in 2019 to the lowest level \(europa.eu\)](#).

Note: Udledninger af drivhusgasser målt i CO₂-ækvivalenter inkl. LULUCF

HER KOMMER UDLEDNINGERNE FRA I DAG

Energiforsyningen står både i USA og EU for relativt store dele af udledningerne. I USA er knap 33 pct. mens det i EU er 29 pct., jf. figur 3. I USA står transportsektoren også for en stor del med 30,9 pct. af udledningerne, mens det kun fylder 23,7 pct. i EU. Tredjestørste kilde er boliger mv. i både USA og EU. Det er således særligt udbygningen af vedvarende energi, elektrificering af transportsektoren samt bedre energieffektivitet i bygninger, der fremstår som de mest oplagte muligheder for at sikre store reduktioner de kommende år.

FIGUR 3: KILDER TIL UDLEDNINGER I EU OG USA

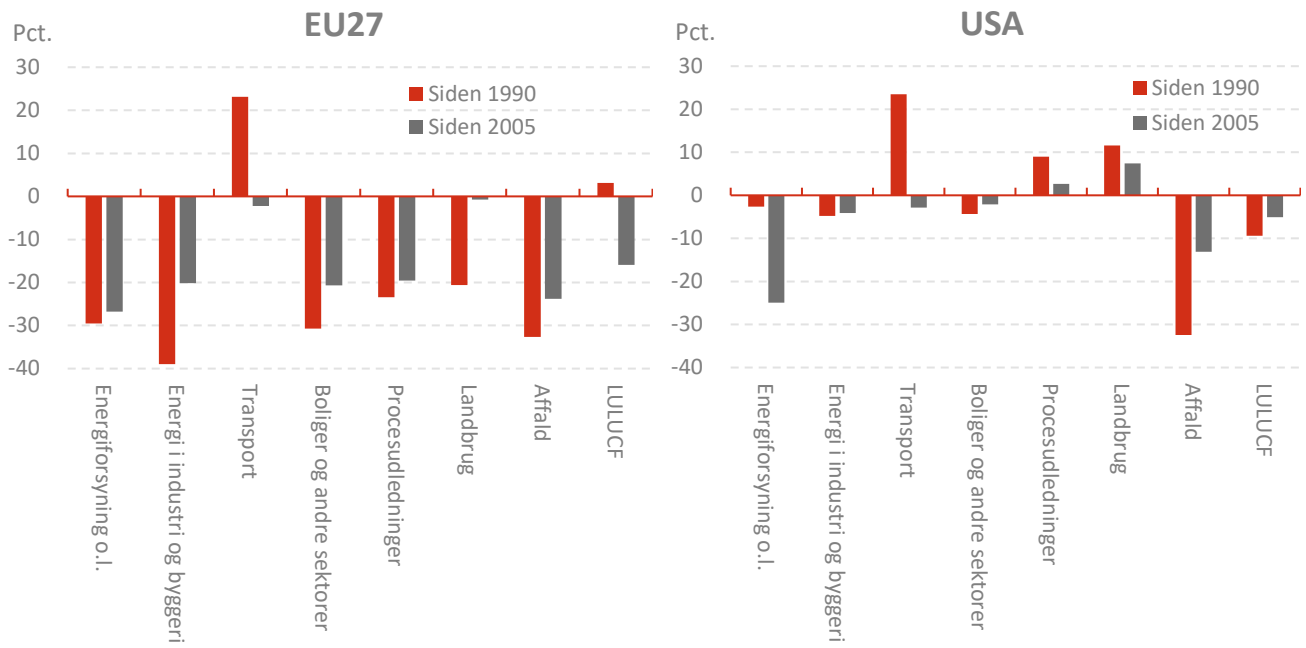
Kilde: OECD

Note: Energiforsyning o.l. inkluderer udledninger fra afbrænding af fossile brændsler i forbindelse med olierafinering og produktion af andre brændstoffer, men energiforsyning står for langt de fleste af disse udledninger.

Ser vi på, hvor reduktionerne er sket hidtil, så er det i EU sket over stort set alle sektorer, jf. figur 4. Målt ift. 1990 var udledningerne i transportsektoren i 2018 23 pct. højere, men der er dog sket små reduktioner siden 2005. Omvendt lå landbrugets udledninger i 2018 knap 21 pct. under 1990, men siden 2005 er der stort set ikke sket reduktioner.

USA's reduktioner siden 2005 kan i høj grad tilskrives reduktioner i energiforsyningen, der er faldet med 25 pct. Det skyldes i høj grad [et skift fra kul til naturgas i forsyningssektoren](#).

FIGUR 4: REDUKTIONERNE FREM TIL 2018 ER SKET BREDT I EU – SNÆVERT I USA

Kilde: OECD og egne beregninger

Note: Samlede reduktioner i CO2e-udledningerne inden for de forskellige sektorer fra hhv. 1990 og 2005 frem til 2018.

KONTAKT
 JENS HJARSBECH
 CHEFØKONOM
 TLF. 26 19 65 25
JH@AXCEFUTURE.DK